

kejsrerlig ryttarfana, penon eller guidon. Troligen betydelsefull huvudfana av okänt slag.

- 1) duk, inre sidan, svävande burgunderkors, varje arm med tre sidogrenar vända utåt, runt de fria sidorna målad bård; yttre sidan, tysk-romerska rikets med kejsarkrona krönta örn, över bröstet stor vapensköld upptill krönt med öppen krona, i övrigt omgiven av gyllena skinnets ordenskedja, vapnet belagt med krönt hjärtsköld; stora vapnet: 1. och 4. fälten gamla Ungerns vapen bestående av åtta gånger delad sköld i rött och silver; 2. och 3. fälten Böhmens silverlejon i rött; hjärtskölden återger Spaniens vapen bestående av 13 delvapen (vapnet för Portugal saknas - tillhörde Spanien 1580 - 1640), runt de fria sidorna målad bård; rektangulär med avrundad flygsida, sammansatt av två horisontala våder; höjd- och breddmått tagna uppifrån resp. från stångsidan (fransen ej medräknad): 0,535 (vådskarv) - 1,07 x 0,435 (dekormitt) - 1,056 (max.bev.) - 1,356 m (rekonstruerad); av vit europeisk sidendamast i enkelt lager (se avbildn. i nat.storlek); vådbredd 0,535; rapport 0,185 x 0,185 m; teknik är målning och frans; kantfäll upp- och nedtill vikt åt inre sidan.

målning, i brunkonturerat guld - örnens glrior och hornpartier, kronor, kronband, ordenskedja, delar av vapnen, bård; i svartkonturerat silver - delar av vapnen; i gult - burgunderkors (halva bredden); i svart - korsets skuggning upptagande halva bredden, dubbelörn, markeringar och kontureringar; i rött - kejsarkronans halvglober, örnens tunga, ädelstenar, delar av vapnen; i rött på silvergrund - delar av vapnen (det röda nästan utgången); i blågrönt - foder på kronans band, ädelstenar, delar av vapnen; i vitt - glansdagar på ädelstenar och örnens ögon.

frans, runt de fria sidorna är 0,015 m bred frans av vitt silke påsydd (se foto), fransen följer även dukens lindning kring stången, fransen bevarad upp- och nedtill 1,02 resp. 0,845 m. tillstånd 1978, av duken saknas flygsidans rundade parti och stor del av nedre flygsidahalvan, i övrigt bristningar och felande partier, varptrådarna har förlorat sin bindkraft, svarta målningen sliten. Konserverad år 1944. P. nr 2323.

- 2) fästning, dukens stångsidekant fastsydd vid 0,07 m brett ofärgat linne-stycke; de båda stångsidepartierna lindade något mer än ett varv motsols runt stången och fästade därvid med 6 + 7 tännlikor, de förra gående genom 0,005 m brett läderband (se foto), samt nedtill 1 tännlika.

- 3) stång, standarstång, 8-kannelerad, nedom greppet 8-kantig genomskärning; mått tagna uppifrån: 1,37 (kanneleringens övre begränsning) - 2,635 (greppets övre begränsning) - 2,792 (greppets nedre begränsning) - 3,24 m; diam. upp- och nedtill: 0,0244 - 0,0534 (ovan greppet) - 0,0345 (greppet) - 0,054 (nedom greppet) - 0,0536 m; nedom duken till greppet är stången kraftigt förstärkt med 4 längsgående järnskenor fästade med vardera 13 järnspikar (varav 5 saknas); på greppet rektangulärt genomgående hål; 0,02 m nedifrån genomgående spikhål; vitmålad; av asp; upptill avbruten, nedtill snett avtagen och grovt vässad.

- 4) spets, saknas.

- 5) märkning, "Riddarholms Kyrkan No 68 A"; på stången fragment av fastklistrad pappersetikett; på stången fastbunden pappersetikett med påskrift: "A 68 Pietas 1944"; direkt på stången skrivet med tusch: "ST 12:476".

Obs! dukens rundning återges slutande i spets på Hoffmans avbildningar 12:478, 479, däremot rundad på avbildning 12:476

Obs! dukens form och utsmyckning samt stångens stora längd talar för att fanan är betydelsefull.